

Referat av samtaler*med fru Q. og H. B.*

Torsdag den 16/8. 1945.

.....at De forstår min mann på beste måte og redder ham. Så ber jeg Dem hilse ham og si at jeg stolte på Dem at De vilde gjøre alt for å redde ham.

Da svarte han mig: "De vet fru ... hva massen venter på.

Lørdag den 18/8. 1945:

Jeg sa jeg var redd at mit vidnesbyrd istedenfor å hjelpe kanskje kunde skade min mann, og at Riksadvokat Arntzen kanskje vilde bruke det mot ham, og derfor ba om å få trekke det tilbake og gi ham et brev som var forkortet og ikke så omfattende. Jeg sa, man må jo være forferdelig forsiktig med disse mennesker som er bare hans fiender. De sa mig jo selv torsdag: De vet fru Q. hva massen venter. Da blev han lidt rar i ansiktet og svarte at han sto ved hva han sa mig torsdag, De vet hva massen venter på og tilføjet videre idag: "De vil ha et offer". Da sa jeg, skal et verdifullt menneske offeres for å tilfredsstille massen? Da svarte han: "De vet de har hat det så ondt." Da svarte jeg at uten Q. og N S vilde de hat det ennu verre. Så sa han: Jeg har sympati for Deres mann.

H. B. = H. N. adv. Henrik Rungby

Long. Skofnin.

137

Erklæring.

J desember 1944 åpnet jeg en after
 jernskapet fra min mands frakledningsseer
 på G. for å ta ut noen av mine ting, som
 jeg oppbevarte der. Min mann hadde al-
 tid nøkkelen til jernskapet, så jeg måtte
 spørge ham om å få låne nøkkelen hver
 gang jeg trengte den. Skapet var fullt
 av dokumenter i blå mapper, hvorav de
 fleste var frategnet "Hemmelig". Jeg så at
 noen av dokumentene var på norsk
 og noen på tysk. Jeg spurte min
 mann hvorfor disse dokumentene
 skulle oppbevares der, da jeg mente at
 gamle ikke var sikkert for et bombe-
 nunt fra fly. Han svarte da at han
 anså jernskapet for sikkert. Videre tilføy-

ettersom
 1. at
 2. at
 3. at
 4. at
 5. at
 6. at
 7. at
 8. at
 9. at
 10. at
 11. at
 12. at
 13. at
 14. at
 15. at
 16. at
 17. at
 18. at
 19. at
 20. at
 21. at
 22. at
 23. at
 24. at
 25. at
 26. at
 27. at
 28. at
 29. at
 30. at
 31. at
 32. at
 33. at
 34. at
 35. at
 36. at
 37. at
 38. at
 39. at
 40. at
 41. at
 42. at
 43. at
 44. at
 45. at
 46. at
 47. at
 48. at
 49. at
 50. at
 51. at
 52. at
 53. at
 54. at
 55. at
 56. at
 57. at
 58. at
 59. at
 60. at
 61. at
 62. at
 63. at
 64. at
 65. at
 66. at
 67. at
 68. at
 69. at
 70. at
 71. at
 72. at
 73. at
 74. at
 75. at
 76. at
 77. at
 78. at
 79. at
 80. at
 81. at
 82. at
 83. at
 84. at
 85. at
 86. at
 87. at
 88. at
 89. at
 90. at
 91. at
 92. at
 93. at
 94. at
 95. at
 96. at
 97. at
 98. at
 99. at
 100. at

han at disse dokumenter var meget
 viktige for ~~eftertiden~~ ^{historiske}
~~gennemgang~~ ^{politiske} ~~av~~ ~~hans~~ ~~arbeid~~
 hans handlinger og materier, og at
 papirene ikke skulle ^{roves} røves, men måtte
 bli der.
 Den 9. 5. 45 (bl. @a. 6, 45) reiste
 V. Arvid Møllert. Politistasjon. ^{Tilskade på G. var} da porten meg,
 11-12 piker, 2 L. og 6 unge menn.
 Jeg var utfor meg av fortvilelse
 og fulgte meg svimmel og uvel. Jeg hadde

siktet regnet med å bli internert sammen med
 min mand. Jeg ba alle politene og andre la
 mig være alene en stund. [Vi ventet politiet
 og som forresten ikke kom og vi var engstelige
 for tårnfall og overfall av ~~medkommende~~
~~og~~ fra vinduet i protestværelset i
 2. etasje, så flere hundre mennesker som
 klypte sig inn på gårdsplassen på gamle
 og forsøkte å åpne kjøkkendøren. Da denne
 var godt låst forsvant de litt etter litt.]

For å stimulere mig spiste jeg
 litt potet og drakk en kopp te. Fra tårnets
 gård og bestyrerienda var tilstede merke
 partier av tiden.

Se senere
 På grunn av ventet at politiet
 skulle komme og pyttet for tårnfall
 og overfall. I denne forbindelse kan
 nevnes at en 2-300 mennesker trengte
 sig inn på gårdsplassen og forsøkte å
 åpne kjøkkendøren. Da denne var forsvan
 de litt etter litt.
 (På den tiden som vi) ~~ved 4 tiden~~ ~~et manuskrift på ca. 1000 sider~~
 og jeg) ~~et~~ å tenke på min mands for-
 søkte verk Universessman, som var
 skrevet for prisen, og på hvorledes det kunne
 sikres. Da jeg ikke visste ^{efte} hvor den lå, gikk
 vi til min mands private arb. værelse og
 søkte der. Min mand oppbevarte sine dok-
 umenter på 3 steder: I biblioteket i 1. etas-
 se sitt private arb. v. i 2. etasje og i det omtal-

jernrapport i påbudsveiv. Jeg åpnet jernrapporten
 (jeg fikk min mands nøkler da han reiste,
 og ~~tok~~ tok ^{endelig av} alle papirene ut og la dem
 på det runde bord som stod i påbuds-
 varelset. Universismen fant jeg ikke der.
 Stemningen var panikkartet, alle var
 opphisset, vi skulle skynde oss. Vi gikk
 til arbeidsvarelset i 2. etasje uten å
 lese jernrapport, papirene ble liggende
 på bordet. Per Jahr ^{for høydespædd og} ~~parandte~~ ~~unns~~
~~men~~ ~~var~~ var vi også kommet tilstede
 og vi søkte i alle rapporter. Jeg ble der bare
 noen få minutter, da jeg plutselig følte meg
 dårlig, ble kvalm og gikk fra dem til
 mitt badevarelse, som lå 5 varelser borte
 fra arbeidsvarelset i 2. etasje. Jeg ble borte
 ca. 10 min. Da jeg skulle gå tilbake til arb.
 var. traff jeg fru R. i mitt påbudsveiv.
 Hun gikk mig imøte og fortalte at de hadde
 funnet "Universismen". Hun og at hun hadde
 sendt dem til sin onkel advokat Chr. Jensen
 til oppbevaring. Dette hadde hun gjort uten
 å spørre meg, fordi hun fryktet at jeg vilde
 motsette meg dette, som hun også for riktige.
 Jeg ble meget sint på hende, ^{Da jeg var i hende ble hendt} ~~hva~~ ~~sendte~~ ~~ma-~~
^{var sendt} ~~manuskriptet med fru Aa. ^{Palholm.} som i hendes som~~
~~var på gårdspllassen med sin barnevogn.~~
 Manuskriptet ble lagt i barnevognen og på
 den måten ~~smuglet~~ ~~ut~~ av Gimle.
~~Men~~ fordi det var for knapp ~~tid~~ ~~for~~ ~~å~~ ~~spørre~~ ~~meg~~.

Universismen var altså fjernet og

fjernet mens jeg var faren og samb-
dig ble hele arkuet fjernet fra de bil-
omtalt 3 steder. Fru L. nevnte ikke
at As hele arkuet også var fjernet og
jg kjemte ikke til det for P.F. fortalte
det til mig i 1946, da han kom ut fra
Hebi og besøkte mig. Det er meget
mulig at de glante a underrett mig om det
p.g.a. den ~~paritetsstemning~~ som sprekte
situasjon og stemningen som hersket
pa G. Det er også mulig at enhver hadde
om de andre at jeg var underrettet.

Da jeg som min mann i lagmands
retten ble berkyldt av dommer Solem og
akto Arneus Sch. for at han tilidde
gjorde sitt arkuet pa Gimle foss ble jeg
meget overrasket og forstod ingen ting
da jeg visste at intet var brennet
eller rort, sa lenge jeg vander - tuntege
Universismen som ble fjernet - se
foran. Universismen var senere sendt
advokat Henrik Berg av advokat Chr. Jens

De ganger jeg besøkte min
mann for han dode talte han stadig om
spurte mig hvor det var blitt av hans pap
pa Gimle. Han fremhevet at endel dokū
menter som var meget fordelaktige i hans sa-
kom frem i lagm. retten. Han nevnt

spesielt: "Europapakt" i flere eksemplare
 et tabbebreve fra de russiske myndigheter
 i Ukraina for hans innsats der og mange
 flere. Min mann var forundret og for-
 beriet og han spurte meg hver gang hvor
 det var blitt av hans arkiv på G. Jeg
 forsikret ham hver gang at jeg intet hadde
 roit og jeg visste heller ikke på det tids-
 punkt at andre hadde fjernet resten.

Da jeg til min store fortvi-
 lelse fikk vite fra Per Jahr i 1946 at min manns
 arkiv var fjernet ~~fra~~ av de menn som var på
 Gimle (Per Jahr, Stjern, Aalholm, Aastorp og
 Wik?) ^{og Per Lorentzen} for å bringe det i sikkerhet, satte jeg
 meg i forbindelse med ~~at~~ de foran nevnte menn og ba
 dem komme med sine skriftlige forklaringer ~~om~~
 ang. denne sak.

x) Han varne ~~at~~ fordi så mange for ham
 fordelaktige papirer ikke kom frem i retten
 ble ikke hans sak tilstrekkelig oppklart.

... at enhver hadde